

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kfv.VII.37.407/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Cséffán József bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Sperka Kálmán bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Világi Ügyvédi Iroda

eljáró ügyvéd: dr. Világi Balázs
cím2

Réti, Várszegi és Társai Ügyvédi Iroda

eljáró ügyvéd: dr. Réti László
cím3

Az alperes: Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal
cím4

Az alperes képviselője: dr. Hoschek Livia kamarai jogtanácsos

Az alperesi érdekelt: érdekelt1
cím5

Az alperesi érdekelt képviselője: Lakatos, Köves és Társai Ügyvédi Iroda

eljáró ügyvéd: dr. Lakatos Péter
cím6

A per tárgya: energiaügyben hozott H2265/2022. számú határozat mint közigazgatási cselekmény vizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat:

a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.700.355/2025/7. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmeket előterjesztő fél:

a felperes (21. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperesi érdekelt mint földgázszállítási rendszerüzemeltető és a felperes mint földgáz kereskedelemmel foglalkozó gazdasági társaság 2008. október 20-án hosszú távra kötöttek le kilépési kapacitást Románia irányába. A fizetendő rendszerhasználati díjat a szerződésben rögzített képletben határozták meg. Az alperes mint nemzeti szabályozó hatóság az összehangolt földgázszállítási tarifaszervezetekre vonatkozó üzemi és kereskedelmi szabályzat létrehozásáról szóló 2017. március 16-i 2017/460/EU bizottsági rendeletre (a továbbiakban: TAR NC) alapítottnak a 2021. október 1 – 2025. szeptember 30. közötti árszabályozási ciklusra H1140/2021. számú határozatában meghatározta az alkalmazandó referenciaár-módszertant. A Fővárosi Törvényszék a 2022. január 12-én kelt – a Kúria 2022. május 31-én meghozott Kf.IV.39.177/2022/14. számú határozatával helybenhagyott – ítéletével a H1140/2021. számú határozatot megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte.

[2] Az alperes H1360/2021. számú határozatában – a H1140/2021. számú határozatában közzétett referenciaár-módszertan alapján – megállapította az egyes szállító rendszeri pontok díjait. A felperes által előterjesztett kereset folytán eljáró elsőfokú bíróság 106.K.700.172/2025/18. számú ítéletével e díjhatározatot megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. A felperes és az alperes által benyújtott fellebbezések alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2026. február 18-án kelt 3.Kf.700.354/2025/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítélettel szemben a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a 2026. május 19-én kelt Kfv.VII.37.357/2026/2. számú végzésével megtagadta.

[3] Az alperes a H2265/2022. számú határozatban arra kötelezte az alperesi érdekeltet, hogy a 2022. október 1. 6:00 órától – 2023. október 1. 6:00 óráig terjedő időszakban az 1. számú mellékletben meghatározott földgáz szállítási rendszerüzemeltetési díjakat alkalmazza. A határozat indokolása szerint a díjat a bíróság által korábban megsemmisített, H1140/2021. számú referenciaár-módszertan felhasználásával állapította meg, mivel a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (a továbbiakban: GET) 129/B. § (5) bekezdése értelmében az minősül a jogerős bírósági döntést közvetlenül megelőzően alkalmazott referenciaár-módszertannak, így az új referenciaár-módszertan rendelkezésre állásáig azt kell alkalmazni.

Az elsőfokú ítélet

[4] Az elsőfokú bíróság 106.K.701.345/2025/14. számú ítéletével a H2265/2022. számú határozatot megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte.

[5] Indokolásában kifejtette, hogy a földgáz szállítási rendszerüzemeltetési díjak mint rendszerhasználati díjak megállapítása két, egymást követő és gyakorlatilag egymásra épülő hatósági eljárás eredménye. Az alperes először a TAR NC 26. cikke és a 27. cikk (4) bekezdése szerint megállapítja az árszabályozási ciklusra irányadó referenciaár-módszertant, majd ezt követően egy másik hatósági eljárásban – ezzel összhangban – a megállapított módszertan alapján határozza meg a rendszerhasználati díjak mértékét. Miután az alperes a keresettel támadott határozatát a H1140/2021. számú referencia-módszertan határozatra alapította, e határozat *ex tunc* hatállyal történő megsemmisítése értelemszerűen kihatott a H2265/2022. számú határozat jogszerűségére. Az alperes a határozatát ugyanis egy megsemmisített és ezáltal nem létező referenciaár-módszertant megállapító határozatra alapította. A rendszerhasználati díjak megállapítása nem lehet jogszerű, mivel a díjmérték megállapításának nincs jogalapja.

[6] A Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.700.312/2024/6. számú ítéletére hivatkozással hangsúlyozta, hogy a hatósági díjrendszerben nem maradhat szabályozással lefedetlen időszak, arra a GET 129/B. § (5) bekezdésének kiegészítő szabálya irányadó. Mivel az alperes az új eljárásban időközben meghozta az új referenciaár-módszertant megállapító és véglegessé vált H3419/2022. számú határozatát, az új tarifahatározatot ezen új referenciaár-módszertant megállapító határozat alapján kell meghoznia.

A másodfokú jogerős ítélet

[7] A másodfokú bíróság a 2026. február 25-én kelt, felülvizsgálattal támadott ítéletével a felperes részére járó elsőfokú perköltség összegét megváltoztatta, az ítélet egyéb rendelkezéseit helybenhagyta.

[8] Mindenekelőtt megállapította, hogy ügy érdemében hozott elsőfokú döntést a felperes nem támadta, kizárólag az ítélet indokolását, illetve a lefolytatandó új eljárásban követendő iránymutatást tartotta jogellenesnek és ennek keretében kérte az indokolás megváltoztatását, valamint hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

[9] Teljes egészében egyetértett az elsőfokú bíróság, valamint a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.700.312/2024/6. számú ítéletében kifejtett jogi állásponttal, miszerint az árszabályozási ciklusra irányadó referenciaár-módszertan és a perbeli díjhatározat egymásra épülő közigazgatási cselekmények. A díj mértékét alperes a referenciaár-módszertanban lefektetett számítás alapján határozta meg, ebből következően a referenciaár-módszertanra vonatkozó határozat jogszerűsége kihat az arra alapított díjhatározatra is. A H1140/2021. számú határozat – bíróság általi megsemmisítése folytán – a keletkezésére visszamenőleges időponttal a hatályát veszítette, ezért legfeljebb csak a megsemmisítés időpontjáig fejthetett ki joghatást, azt követően nemlétezőnek kell tekinteni, abból a továbbiakban sem jogosultságok, sem kötelezettségek nem származhatnak.

[10] Egyetértett az elsőfokú bíróság megállapításával abban is, hogy a hatósági díjrendszerben nem maradhat szabályozással lefedetlen időszak még akkor sem, ha a bíróság visszamenőleges hatályú megsemmisítő döntést hozott. Az alperesnek ezért arra az időszakra is díjmegállapítási kötelezettsége keletkezik, amely időszakot a visszamenőleges megsemmisítés érint, a díjmegállapítást pedig a bíróság új eljárásra utasító rendelkezésének megfelelően kell elvégeznie.

[11] Az elsőfokú ítéletnek a GET 104. § (5) bekezdésébe, 104/B. § (4) bekezdésébe, valamint a TAR NC 30. cikkének rendelkezéseibe ütközése körében rámutatott: a közigazgatási pernek – szemben a polgári jogi jogvitákkal – nem az a célja, hogy a felek között fennálló vitás jogviszonyt rendezze, hanem az, hogy a per tárgyát képező közigazgatási cselekmény jogszerűségéről döntsön. Amennyiben az nem tekinthető jogszerűnek, úgy annak visszamenőleges hatályú megsemmisítéséről, vagy eltérő időponttól történő hatályon kívül helyezéséről kell rendelkeznie és emellett – ha szükséges – új eljárásra való kötelezés keretében olyan helyzetet kell teremtenie, mintha a határozatot az alperes eredetileg is a jogszabályoknak megfelelően hozta volna meg. Ez a hatósági díjak tekintetében sem jelenthet utólagos díjmeghatározást, kizárólag a jogszabályoknak megfelelő utólagos reparációt, ami a díjmeghatározási kötelezettségre tekintettel nem mellőzhető. E körben a visszamenőleges díjalkotás GET 104. §-ban meghatározott tilalma nem értelmezhető, mert a GET 129/B. § (5) bekezdése speciális rendelkezést ír elő arra az esetre, ha a referenciaár-módszertanról rendelkező határozatot a bíróság közigazgatási perben megsemmisítette. Kifejezetten a jogszabály rendelkezik úgy, hogy a referenciaár-módszertan megsemmisítése esetén is visszamenőlegesen – az ott meghatározottak szerint – eltérő árakat kell alkalmazni. A kötelező jogszabályi előírást semmiképp sem lehet visszamenőleges jogalkotásként értelmezni. Az alkalmazandó díjakat pedig szükségképpen határozatban kell az alperesnek előírnia, ellenkező esetben a felek jogértelmezésétől függene azok mértéke, ez pedig nyilvánvalóan olyan helyzetet teremtene, ami a piac működését ellehetetlenítené. Ezért a másodfokú bíróság nem fogadta el azt a fellebbezési érvelést, hogy az alperesnek a visszamenőleges időszakra vonatkozóan nem kell az alkalmazandó díjakról rendelkeznie, hanem azt kizárólag a GET 129/B. § (1) bekezdése alapján kell rendezni, minden további hatósági aktus nélkül. Ilyen utasítást a megismételt eljárásra a bíróság nem írhatott elő.

[12] Az elsőfokú bíróság a GET 129/B. § (5) bekezdésének kiegészítő szabályát helytállóan értelmezte, amikor megállapította, hogy a H1140/2021. számú határozat megsemmisítése folytán az azt közvetlenül megelőző H1565/2019. számú határozat szerinti referenciaár-módszertan kizárólag akkor lett volna alkalmazható, ha az alperes az érintett időszak vonatkozásában az új referenciaár-módszertant megállapító határozatát a bírósági döntés meghozataláig nem hozta volna meg. Mivel azonban az alperes 2022. október 5-én a megismételt eljárásban meghozta a H3419/2022. számú határozatát, a GET 129/B. § (5) bekezdése értelmében ennek a referenciaár-módszertannak az alkalmazását kellett a megismételt eljárásban kötelező jelleggel előírni.

[13] A másodfokú bíróság megalapozottnak találta a felperes fellebbezését annyiban, hogy az elsőfokú ítélet [23] és [26] bekezdéseinek „a megsemmisített tarifahatározatot nem alkalmazhatja tovább az új határozat meghozataláig” fordulata szükségtelen, mert az ítélet végrehajtásában bizonytalanságot teremt azáltal, hogy olyan eljárási cselekményről rendelkezik, ami az új eljárás részét nem is képezheti. Az új eljárásban ugyanis kizárólag a H3419/2022. számú határozatban megállapított referenciaár-módszertant kell alkalmazni.

A felülvizsgálati kérelem

[14] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet rendelkező részének hatályában fenntartását és indokolásának megváltoztatását kérte akként, hogy a megismételt eljárásra vonatkozóan – az általa bemutatottak szerint – a Kúria egyértelmű iránymutatást adjon. Másodlagosan a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre

kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[15] A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira alapította.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja körében kifejtette, hogy a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.700.312/2024/6. számú ítélete még eltérő kontextusban vizsgálta a GET 129/B. § (5) bekezdésének alkalmazását, azonban kifejezetten arra mutatott rá, hogy a hatósági díjrendszerben nem maradhat szabályozással lefedetlen időszak anélkül, hogy a visszamenőleges tarifaalkotás kötelezettségét a lezárt időszakokra is kimondta volna. A felhívott ítélet megállapította, hogy a perbeli ügy természete sajátos, atipikus, mert az adott árszabályozási ciklusra elfogadott referenciaár-módszertan felhasználásával az adott ciklusra határozati formában kötelező jelleggel előre meghatározza a jogcímátvezetési díjat a nemzeti szabályozó hatóság. Mindemellett az ügghöz funkcionálisan szorosan kapcsolódó, további párhuzamos tarifahatározat-perek vannak folyamatban. A visszamenőleges díjalkotás kérdése mindegyik ügyben felmerül, ami rendszerszintű jogegységi igényt teremt. Hivatkozott a H1360/2022. számú határozat ellen előterjesztett kereset folytán indult közigazgatási perre, ahol a jogerős ítélet ellen szintén felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő azonos jogkérdés megválaszolása érdekében.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont körében kifejtette, hogy a jogkérdés különleges súlyát és társadalmi jelentőségét a földgázszállítási díjak normatív jellege, a földgáz szállítás monopolhelyzete, valamint a rendszerszintű hatás miatti persorozat támasztja alá.

[18] Az ügy túlmutat a feleken: a földgázszállítási rendszerhasználati díjak hatósági árak, amelyek nem kizárólag a felperes, hanem a teljes magyar földgázpiac valamennyi szereplője viszonylatában alkalmazandók. A visszamenőleges hatályú ármegállapítás – különösen egy több, mint négy éve lezárt időszakra – a jogbiztonság alapvető követelményét sérti. Annak bírói megerősítése azt eredményezné, hogy a rendszerhasználók egy korábban nem ismert, akár kedvezőtlenebb díjfizetési kötelezettséggel szembesülnének, miközben e díjakat gazdasági kalkulációjuk során nem vehették figyelembe. A Kúria iránymutatása nem csak az egyedi ügyre, hanem egy egész persorozatra és a jövőbeni hasonló ügyekre is meghatározó lenne. A jogkérdés nem a felperes egyedi érdekét érinti, hanem az energiapiaci árszabályozás és a jogállami garanciák rendszerszintű kérdése.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont indokaként előadta, hogy a jogerős ítélet nem tett eleget a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségnek, mert nem reagált a GET 104. § (5) bekezdése és a TAR NC 30. cikk vizsgálata körében előadott fellebbezési érvekre. Az ítélet új eljárásra vonatkozó iránymutatása mindemellett a Kp. 86. § (4) bekezdését megsértve ellentmondásos és sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogot.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[21] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
 - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére
- kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[22] A Kúria mindenekelőtt utal arra, hogy a felperes a H1360/2022. számú díjhatározat jogszerűségének vizsgálatával kapcsolatos ügyben hozott jogerős ítélettel szemben – a jelen üggyel azonos tartalommal – szintén felülvizsgálati kérelemmel élt, a Kúria pedig a Kfv.VII.37.357/20226/2. számú végzésében a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta. A Kúria az e végzésében foglaltakkal egyetértve és megvizsgálva a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását a jelen ügyben sem látta indokoltnak.

[23] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat).

[24] A perbeli esetben a felperes által előadottak a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében nem indokolták a felülvizsgálati kérelem befogadását. A felülvizsgálati kérelem befogadásához ugyanis önmagában nem elegendő, hogy egy konkrét jogkérdésben – a GET 129/B. § (5) bekezdésének értelmezése és alkalmazhatósága kérdésében – a Kúria még nem foglalt állást. Szükséges az is, hogy a fél arra hivatkozzon, hogy az adott jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn.

[25] A Kúria kiemeli, hogy a felperes által megjelölt két alsóbb fokú bírósági határozatok (Fővárosi Ítéletábrla 3.Kf.700.312/2024/6., 3.Kf.700.354/2025/7.) és a támadott jogerős ítélet egyaránt a közigazgatási határozatokat megsemmisítő és új eljárásra kötelező ítéleteket hoztak. Az ítéletek indokolásai azonos jogi álláspont mentén fejtették ki, hogy a jogalkotó a referenciaár-módszertan és arra épülően a díjhatározatok meghozatalának közjogi kereteit törvényi és rendeleti szinten megszabta, amelyek nem akármilyen módú és irányú utólagos korrekcióra adnak lehetőséget, behatárolva ezáltal mind a hatóság, mind a tevékenységét ellenőrző közigazgatási bíróság mozgásterét: így például azzal, hogy a hatósági díjrendszerben nem maradhat szabályozással lefedetlen időszak egy *ex tunc* hatályú megsemmisítés esetén sem, még ha az érintett hatósági díjmegállapítás eredendően *ex ante* típusú szabályozási eszköz. A perbeli jogerős ítélettel azonosan hangsúlyozta a hivatkozott ügyekben is az eljáró bíróság, hogy csak arra adhatott konkrét iránymutatást, hogy a megismételt eljárásban az alperesnek az időközben elfogadott új referenciaár-módszertant megállapító határozat alapján lehet meghoznia a külön díjak és a csatlakozási díjakkal kapcsolatban rendelkező határozatot.

[26] Mindezek alapján a Kúria arra a megállapításra jutott, hogy a hivatkozott ítéletek nem támasztják alá, miszerint a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének,

ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A felperes mindemellett állította, hogy az ügghöz kapcsolódó, párhuzamos tarifahatározat-perek indultak, azonban az aa) alpont szerinti befogadás esetén irányadó, hogy amíg az alsóbb fokú bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, illetve hogyan kell alkalmazni, addig a joggyakorlat egységének biztosítása nem kívánja meg a Kúria iránymutatását.

[27] A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. A felülvizsgálati kérelmében azonban a felperes – a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében – nem hivatkozott olyan körülményre, amely az eljáró bíróság jogértelmezésének meghaladottságára utalna. Erre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja nem indokolja.

[28] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerint a felvetett jogkérdés különleges súlyára alapítottan a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, a jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig akkor, ha a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában (Kfv.I.37.471/2023/2., Kfv.II.37.590/2023/2.; Kfv.II.37.596/2023/2.; Kfv.VII.45.059/2023/2.; Kfv.VII.45.115/2023/3.).

[29] Annak, hogy az adott döntés a társadalom széles körére legalább áttételesen hatást gyakoroljon vagy a jogegység iránti igény a felülvizsgálni kérelemmel támadott határozaton túlmutasson az oka lehet, ha a felvetett jogkérdés nagy számú, új típusú ügyben merül fel. A Kúria Jpe.II.60.008/2025/7. számú jogegységi határozatában az ab) alpont körében elvi élel mondta ki, hogy a társadalmi jelentőségű jogkérdés alátámasztása tekintetében nem elegendő a folyamatban lévő hasonló perek nagy számára hivatkozás, a felülvizsgálat engedélyezését a folyamatban lévő perekben a perbelivel azonos jogkérdés felmerülésének lehetősége alapozza meg, ha az egyedi ügyön túlmutató olyan jogértelmezési kérdést kell megítélni, amellyel kapcsolatban a Kúria korábban még nem foglalt állást. A felperes által felvetett kérdésben azonban a [25] bekezdésben kifejtettek szerint van iránymutató gyakorlat.

[30] A felperes azt is állította, hogy az ügghöz kapcsolódó, párhuzamos tarifahatározat-perek folyamatban vannak, valamint azt is előadta, hogy azon ügyek az árszabályozási ciklusra eltérő tartalmú iránymutatásokat tartalmazhatnak. Ez a feltételes lehetőség azonban az ab) alpont szerinti befogadást nem teszi lehetővé. A földgázszállítási díjak normatív jellege, valamint a földgázszállítás monopol helyzete sem igazolja, hogy a konkrét ügy – amely a földgáz szállítási rendszerüzemeltetési díj meghatározott időszakra vonatkozó megállapításáról rendelkezik – a feleken túlmutatna. A jogerős ítélet nem írt elő korlátlan visszamenőleges hatályú díjmegállapítást, kizárólag azt, hogy a megállapítás a bíróság által megsemmisített határozaton nem alapulhat és ezzel összefüggésben a GET 129/B. § (5) bekezdését értelmezte.

[31] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára, a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozás esetén a befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése szerint részletes indokolással kell alátámasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében.

[32] A felperes ad) alpont körében előadott indokolási kötelezettség megsértésével, az iránymutatás ellentmondásosságával és a tisztességes eljárás követelményével összefüggő

érvei szintén nem indokolják a felülvizsgálati kérelem befogadását. Az ad) alpont alátámasztásaként garanciális eljárási jogsérelmet vagy olyan eljárási szabályszegést kell valószínűsíteni a kérelemben, amely valóban kihatott az ügy érdemére. A Kúria egységes gyakorlattal rendelkezik a bírósági határozatokkal szembeni indokolási kötelezettség kérdésében, abban, hogy az észszerűen elvárható indokolás köre mindig az adott ügy körülményeitől függ, az indokolásnak a releváns tényállást és a keresetre érdemben reagáló jogi indokolást tartalmaznia kell (Kfv.35.128/2018/4., Kfv.I.35.028/2021/7., Kfv.35.248/2022/8., Kfv.VII.37.257/2024/7.). A Kúria gyakorlata követi az Alkotmánybíróság Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett, a határozatokkal szembeni indokolási kötelezettséghez kapcsolódó érvelését, amely szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből az a minimumkövetelmény vezethető le, hogy a bíróságnak mint jogalkalmazónak az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal kell megvizsgálnia és ennek értékeléséről számot adnia {például: 17/2024. (VII. 23.) AB határozat, Indokolás [48], 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31], 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Ennek a követelménynek a jogerős ítélet eleget tett: a [19] bekezdése részletesen reflektál a felperes fellebbezése GET 104. § (5) bekezdésének és a TAR NC 30. cikkének sérelmére alapított érveire.

[33] Ugyanakkor sem a GET 129/B. § (5) bekezdésének – állított – téves értelmezése, sem a felperes által ellentmondásosnak vélt, számára nem egyértelmű új eljárásra adott iránymutatása nem teszi lehetővé az eljárásjogi hiba miatti befogadást. Az valójában csak azt igazolja, hogy a fél – jelen esetben a felperes – nem ért egyet a jogerős ítéletben foglaltakkal, eltérő jogi álláspontja miatt azt jogszabálysértőnek tartja. Ez azonban önmagában a felülvizsgálati kérelem befogadását nem alapozza meg (Kfv.VII.37.807/2023/2., Kfv.VII.37.007/2024/2.).

[34] A befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében a legfőbb bírói szerv kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennálltát vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra ugyanis csak a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában kerülhetne sor. Annyi azonban megállapítható, hogy a felperes keresetében nem jelölt meg alapjogi jogsérelmet, nem állította a tisztességes eljáráshoz való joga sérelmét, arra kizárólag fellebbezésében hivatkozott.

[35] A fentiek alapján a felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján sem indokolt.

[36] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[37] *Ha a felülvizsgálati kérelemben felhívott alsóbb fokú ítélet nem támasztja alá, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont szerinti befogadás nem indokolt.*

Ha a fél nem ért egyet a jogerős ítéletben foglalt jogértelmezéssel, eltérő jogi álláspontja miatt azt jogszabálysértőnek tartja, önmagában a felülvizsgálati kérelem befogadását nem alapozza meg.

Záró rész

[38] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[39] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2026. június 9.

Dr. Varga Zs. András s. k.
a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit s. k.
előadó bíró

Dr. Cséffán József s. k.
bíró

Dr. Remes Gábor s. k.
bíró

Dr. Sperka Kálmán s. k.
bíró